

Intervenció Comissió de Participació de les Corts Valencianes sobre la reforma de la LLEI 7/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, de Participació i Col·laboració Institucional de les Organitzacions Sindicals i Empresariales Representatives a la Comunitat Valenciana

La Llei de Participació Institucional va ser aprovada per les Corts amb un ample consens. Aquest no ha tingut un reflex a l'àmbit sindical i social, on s'han fet severes crítiques a les restriccions de la norma, tant pel que fa a la participació d'altres sindicats, com per la seua veritable finalitat: cercar vies de finançament exclusives a la patronal i a dos sindicats.

Un malestar que s'ha traslladat a l'opinió pública i que ha ajudat que s'estiga tramitant la seua reforma per donar-li una nova visió social més plural, i directa de la participació.

Intersindical Valenciana va expressar, en 2015, que aquesta norma legal no era necessària ni una prioritat per les valencianes i valencians que estaven més preocupats de les mesures per eixir de la crisi que del finançament dels sindicats i la patronal.

En eixe sentit, hem fet nostres les crítiques i hem defensat la necessitat de la seua derogació o, alternativament, una modificació substancial de la mateixa, per atorgar-li al seu contingut una major pluralitat en la participació institucional; així com establir criteris objectius i inclusivius per la distribució de les ajudes inherents a les activitats contemplades.

Aquest posicionament, nítid a favor de la pluralitat als àmbits de diàleg social propis, xoca frontalment amb els arguments dels que defensen la restricció del reconeixement del dret a la participació institucional i per l'accés a les ajudes sindicals a l'empara d'una discutible interpretació de la LOLS

Per argumentar els nostres posicionaments és necessari definir el contingut, naturalesa i abast de conceptes com pluralitat, participació institucional i representativitat en l'ordenament jurídic; l'abast dels preceptes de la LOLS en aquesta matèria i, consegüentment, la competència de les Corts per legislar autònomament sobre la composició i els òrgans de participació que es consideren necessaris pel seu autogovern.

La Constitució Espanyola fa referència a la participació dels sindicats des d'una doble vessant: per una banda, reconeixent el dret a participar i per l'altra, el deure dels poders públics a promoure positivament aquesta participació.

També, l'Estatut d'Autonomia, a l'article 9 ho expressa quan diu que «tots els valencians tenen dret a participar de forma individual, o col·lectiva, en la vida política, econòmica, cultural i social de la Comunitat Valenciana» i que «la Generalitat promourà la participació dels agents socials i del conjunt de la societat civil en els afers públics.»

La LOLS regula el concepte de sindicat més representatiu als àmbits estatals o de comunitat autònoma, atribuint-los la facultat d'exercir la representació institucional.

D'on podria deduir-se, i aquesta és la interpretació que al·leguen els que s'hi oposen a una modificació de la Llei 7/2015, que la participació institucional, tant a nivell estatal com autonòmic, està reservada als sindicats més representatius de l'estat o de comunitat autònoma.

Una interpretació no compartida per la jurisprudència del Tribunal Constitucional, que en la STC 35/1982, reconeix que les Comunitats Autònomes tenen plena capacitat per crear quantes institucions consideren necessàries pel seu propi autogovern, sempre dintre de les competències que específicament tinguen atribuïdes i en la STC 98/1985 on es nega la consideració exclusiva i exclouent de les facultats atorgades per la LOLS als sindicats «més representatius».

Per tant, queda descartat qualsevol obstacle, perquè les Comunitats Autònomes puguen constituir els seus propis òrgans de participació i determinar quines organitzacions poden tenir reconeguda la facultat de participació institucional, amb independència dels preceptes que estableix la LOLS.

En conseqüència, per avançar en la pluralitat i la promoció de la participació, és desitjable ampliar el nombre d'organitzacions amb capacitat d'interlocució reconeguda, d'acord amb la jurisprudència del TC i el nou paradigma social que demana més pluralitat en la representació política i sindical i noves fórmules per la participació ciutadana. A més, pel que fa als percentatges de representativitat necessaris per accedir a la participació institucional, no resulta coherent defensar posicionaments diferents en l'àmbit sindical, que fomenten el bisindicalisme, dels que es defensen a l'àmbit polític.

Així mateix proposem que aquests mateixos arguments es facen extensius a altres àmbits de diàleg social de caire territorial inferior o sectorial, reconeixent i donant participació a aquelles organitzacions sindicals que acrediten una determinada representativitat específica.

Pel que fa a la col·laboració institucional, cal tenir present que han de ser els poders públics els que determinen quins són els assumptes d'interès general i definir els objectius i les accions més adients, en cada moment, per la seua consecució. La col·laboració institucional, objectius i finançament, estan incloses ja a un ample ventall d'activitats subvencionades, per una pluralitat d'institucions i organismes públics. Raons de competència, d'idoneïtat i d'especificitat, i criteris de bona tècnica legislativa, són les que ens porten a concloure que la referència a la col·laboració institucional ha de ser suprimida.

Pel que fa al finançament de la participació institucional, pensem que ha de ser susceptible d'una profunda modificació, per donar pas a un règim general d'ajudes a les organitzacions sindical i empresarials. És la nostra opinió que la participació institucional està vinculada a la representativitat. Per tant, en ares a la simplicitat administrativa i a la transparència en la concessió d'ajudes públiques, considerem que el finançament, ha de ser únic i proporcional al nombre de delegats i delegades obtinguts a les eleccions sindicals. Tot el que no siga així és diversificar fonts de finançament i dificultar el control social i la transparència.

Si aquesta és la voluntat, correspon a les Corts Valencianes legislar i modificar el contingut d'una llei que, si no vulnera, al menys, si desvirtua els valors democràtics que inspiren la Constitució Espanyola i l'Estatut d'Autonomia. **És per això que des de la Intersindical Valenciana proposem una reforma de la llei que potencie la pluralitat en la participació institucional, desenvolupe la participació en àmbits territorials o sectorials i, secundàriament, garantisca el finançament suficient per fer efectiva aquesta participació de forma proporcional a la representativitat, però sense exclusions.**